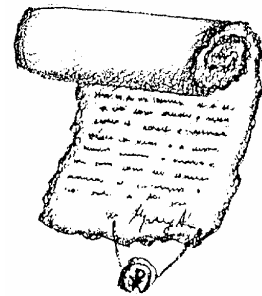

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2002. március 31. Húsvétvasárnap

X. évfolyam 2. szám

HÚSVÉT

Oroszországban, egy ősi hagyomány szerint a keresztények húsvét reggelén nagy tömegekben vonultak ki a temetőbe. Miután üdvözölték egymást, örömteli allelujás hangulatban elénekelték gyönyörű húsvéti énekeiket és elmondták imáikat.

Ezután mindnyájan elkezdtek szívből nevetni. Addig nevettek, amíg örömkönnyek nem csordultak ki a szemükből. Egyszerűen kinevették a halált. Nevetés közben pedig hangosan, örömteljesen köszöntgették egymást: „Feltámadt az Úr!” „Valóban feltámadt!” – csattant rá a meggyőződéses válasz.

Isten nem fog belepusztulni abba, ha mi nem hiszünk Benne; de mi elhalunk, ha életünket nem ragyogja be többé Isten szüntelenül ajándékozó, csodás sugárzása. *(Dag Hammarskjöld volt ENSZ főtitkár)*

A húsvéti Krisztus a meglepetések Krisztusa. Szinte mindenben ellenére jár elképzeléseinknek. Meglep mozgékony-ságával, meglep derűs vidámságával és meglep bátorságával, mellyel bűnbocsánatát is, kegyelmi rendjét is az emberi közvetítésen nyugvó hitre bízta. Húsvéti feleletünk sem lehet más, mint boldog, biztos hittel a Feltámadt lába elé borulva mondani: Én Uram, én Istenem! *(Belon Gellért püspök)*

Örvendezéssel üljük meg ezt az ünnepet, mely a legkiválóbb az összes ünnepek között.

A fényesség napja ez, az Úr feltámadása!

Ünnepeljük meg együtt, vigassággal és áhítattal teli szívvel. Az Úr feltámadt és Vele az egész emberiség. *(Aranyszájú Szent János)*

Az Istent lehet üldözőbe venni, de nem lehet utolérni.

Lehet ellene harcolni, de nem lehet legyőzni.

Lehet Őt gyűlölni, de nem lehet végleg megölni.

Lehet fenségét gyalázní, de nem lehet szépségét csorbítani.

Lehet hatalmát semmibe venni, de emiatt nem fog elgyengülni.

Lehet létezését tagadni, de emiatt nem fog megsemmisülni.

Lehet sírba helyezni, de kár sírja elé követ hengeríteni,

Mert az Isten feltámadását nem lehet megakadályozni!

A TARTALOMBÓL:

Hittanosház avatás.....	2.	oldal
Van, amikor Nagytétény a világ közepe...2.	2.	oldal
Kedves Nagytétényiek!.....	3.	oldal
Dsida Jenő:Nagycsütörtök.....	3.	oldal
Piroska és Farkas.....	3.	oldal
Nagytétényi kis statisztika.....	4.	oldal
Krónika.....	4.	oldal
Naptár.....	4.	oldal

(Összeállította: Faludyné Marika)

Vesperás Szent Julianna szűz és vértanú ünnepén

Szép számmal gyűltünk össze templomunkban február 16-án, szombat délután. Cél: Vesperás éneklése Szent Julianna tiszteletére, aki templomunk egyik oltárának ékessége.

Koncz András, aki a „gregorián szent zene tudója”, lelkes képviselője, hívta meg erre a tétényi híveket, utalva arra is, hogy más jeles napokon is ünnepeljünk közös zsolozsmázással.

András ismertetőt adott arról, hogy: „Évszázadokon keresztül a zsolozsma volt a mindennapok istentisztelete. Nemcsak szerzetesi közösségekben, katedrálisokban, hanem plébániákban is és ezekhez tartozó iskolákban. A zsolozsmán való részvétel alapvető volt! Ezen belül a vesperás volt a plébániák életének meghatározó része.”

Az Érdy kódex-ből felolvasta a szent szűz és vértanú Julianna életét. Jó volt hallgatni a mives, veretes régi magyar szöveget.

„Szent Julianna győzedelme napján fogadd e himnuszt” kértük Krisztust. A himnusz és a zsoltárok szövege, váltakozása, ritmusa hamarosan áthatott bennünket. Átéreztük az együtt zsolozsmázás örömét, szépségét!

„Vigadtam, mikor azt mondták nékem:

Fölmegyünk az Úr házába.” (121. zsolt.)

Főhajtásokkal és a Magnificat soraival köszöntük meg az Úrnak együttlétünket. Mindezekért köszönet jár Andrásnak! „Szent Julianna győzedelme napján fogadd” el tőlünk e verset; ami igaz, nyári hangulatban íródott, de a hűvös időben reméljük, melegítően fog hatni:

Rabindranath Tagore:
Túrd Uram...

Túrd Uram, hogy melléd települjek
S arcod láttán kissé felüdüljek.
Ami munka itt van a kezemben,
Legyen szabad később befejeznem.

Ma a nyár jött lopva ablakunkhoz,
Ezer sóhajt és sejtelmes dalt hoz;
Kis erdőcske virágtengerében
Méhedongás zsong szerte a légben.

Szívem nem tud megnyugodni távol
Arcod boldogító látásától;
S mi a munkám? Hálószővés régen
Hálók partnérküli tengerében.

Itt a perc, hogy nyugodtan leüljek,
Arcod láttán viduljak, örüljek.
S a virágos, illatozó csendben
Zsolozsmás imámat énekeljem.
(Zoltán Vilmos fordítása)

Faludyné Marika

HITTAN HÁZ AVATÁS várhatóan április közepén!

Jó esély van rá, hogy hamarosan felavatásra kerüljön a plébánia udvarán felépült hittan ház.

A Marczis Ferenc atya által kezdeményezett, a hívek bőkezű adományaiból, valamint a Püspökség és a kerületi Önkormányzat jelentős anyagi és erkölcsi támogatásával létrejött kis közösségi házunk nevet is kap. A névadó kötődik legszűkebb hazánkhoz, hiszen fiatal korában Nagytétényben élt, és kötődik egyházunkhoz is, hiszen pap volt: **Pusztza Sándor**. És költő is volt. Méghozzá olyan költő, akit (az 1942-ben meghalt) Móricz Zsigmond bensőséges, örömteli szavakkal köszöntött. A nagy író véleményére is hivatkozva kerülhetett be hosszú hallgatásra kényszerítettsége után az Írószövetségbe és kezdhetett újra publikálni. A háború után megjelent első verseskötetének fűlszövege így idéz Móricz méltató mondataiból:

„Pusztza Sándor a legnagyobb rejtély volt előttem évekig. Ez a rejtély most megoldódott... mégiscsak költő lett. Idezüllik közénk... Ez a hang egészen az övé, tiszta és megdöbbenítő. Ha elődöt keresek; Vörösmarty és Arany. A Dunántúl zengése és az Alföld áhíta. Örülök neki: Valaki jött.”

Falubéli elődeink jól ismerték Őt, a **Nagytétényi Újság** 1933. augusztusi szám Egyházi krónika c. rovatában pl. kétszer is olvashatjuk nevét (akkor még nem használta a „Pusztza” költői álnevet):

„Kiss Antal győregyházmegyei pap újmisése ... templomunkban... Különös hatást ért el Katona Sándor alszerpapnak erre az alkalomra írt költeménye, melyet a szerző maga szavalt el.”

„Katona Sándor, községünk másik nagyreményű teológusa hittudományi tanulmányait ugyan már befejezte, de túl fiatal kora miatt csak 1934 év február havában lesz áldozópappá szentelve. Addig Shvoy Lajos megyésfőpásztorunk püspöki irodájába rendelte be szolgálattételre. Szívből gratulálunk az ifjú szerpapnak, hogy így püspök-atyánk oldala mellett kezdheti meg papi pályáját. Áldás kísérje nemes törekvéseit!”

Harminchat évet szolgált Leányfalun plébánosként. Ma is nagy tisztelettel beszélnek róla, baráti kör ápolja emlékét és szervez évente szavalóversenyt, a plébánia kertben pedig kedves kis emlékszoba őrzi személyes tárgyait, fényképeit, írásait. Hírlevelünkben két verse is szerepelt, 1998-ban: Keresztrefeszítés, 2001-ben: Bennünk fénylő csillag. Erre egyrészt büszkék vagyunk, másrészt viszont tudjuk, hogy nagyon távoli az a kívánatos szint, ahogyan Őt ismernünk kellene. Ezért álljon itt most Pusztza Sándor megjelent köteteinek felsorolása:

Verses kötetek:

Búzaszentelés (Ányos kiadás, Pilisvörösvár, 1934)

Jegyenék, üzenem a Nyárnak (Ányos kiadás, Pilisvörösvár, 1936)

Gyümölcsoltó (Ányos kiadás, Pilisvörösvár, 1937)

Pók a tükrön (Cserépfalvi kiadás, 1938)

Vadlúdak („Honszeretet” Széchenyi Munkaközösség, 1940)

Verses (Az előző öt kötet versei) (Szent István Társulat, Bp, 1940)

Rapszódia könyve (1941)

Van, amikor Nagytétény a világ közepe

Nagytétény falujának vannak olyan nevezetességei, amelyekkel sok város, pl. Budafok sem büszkélkedik. Ilyen mindenképp előtt a két országosan elsőrangú műemlékünk, a kastély és a templom.

De sokaknak nincsenek olyan „szent” helyei sem, mint az élete utolsó éveiben itt lakott Zambelli Lajosnak emléket állító márványtábla vagy a tétényi csata emlékműve a kastély előtt. Amely helyeinkre ritka, ünnepi alkalmakkor a hétköznapiakból kifényesedni, nemes gondolatok által munkás gondjaikon felülemelkedni (hivatalból, vagy saját jószántukból) sokan ide zárandokolnak.

Ünnepeljünk mi is. És ilyenkor itthon, Nagytétényben!

Hegyre menet ritkulnak a fák (Magvető, Bp., 1969)

Bronzveret (Magvető, Bp., 1974)

A fények rézsüt esnek (Ecclesia, Bp., 1976)

Személyreszólón (Magvető, Bp., 1978)

Cinkenym (1981)

Ibolyán innen kék (1981)

Emberi szívárvány (Ecclesia, Bp., 1981)

A tű foka (Magvető, Bp., 1984)

Próza:

Líra a művészetben

Levelek Anonymához

Kedves Nagytétényiek!

Immár sokadik (9.) alkalommal rendezzük meg **Egyházközségi Napunkat**. Visszagondolva az eddigiekre azt érzem, hogy mindig történt valami olyasmi, ami legalábbis utólag fontos volt a számunkra. Most már az előjelek is erre engednek következtetni, amelyeket beharangozóképpen most megosztok.

Elkészült a Közösségi Házunk, amely a miénk, és amelyet meg szeretnénk tölteni étellel. Mindenkinek az ötlete fontos, hiszen minél többen adnak bele valamit, legyen az akár például az ötlet is, annál inkább fogja mindenki a magáénak érezni, annál inkább fogjuk együtt használni, és ez is egy összekötő kapocs lehet egyházközségünk még jobb összekovácsolásában. Az ötletek megosztásának legjobb helye egy ilyen alkalom, hiszen itt akár egyből munkatársakat is találhatunk a megvalósításhoz.

Új plébánosunk van, aki hamar belopta magát a szívünkbe elgondolkodtató Szentbeszédeivel, az idők Karácsonyán való zenélésével, apróbb figyelmességeivel, mint amilyenek például az asztaldíszek, a meghívókon való díszítések, és lehetne még sorolni. Ez is egy alkalom lehetne arra, hogy még jobban megismerjük, a közelébe kerülhessünk, megismerhessük gondolatait, elképzeléseit, amelyekből – eláruhatom – van bőven.

A mostani Egyházközségi Nap rendhagyó lesz abból a szempontból, hogy nem ősszel, amikor egyébként is kicsit zsúfoltabbak a programok, és amikor már hűvösebbek az idők is, hanem tavasszal, sőt a nyár legelső napján kerül megrendezésre, ami lehetőséget ad arra, hogy akár a templomkertben, vagy a plébánia udvarán tartsuk meg a kiscsoportos beszélgetéseinket. Most tehát nem 1, hanem 1,5 év telt el az előző alkalom óta, ami különösen várakozóvá tehetett bennünket.

És végül, de nem utolsósorban meghívott előadónk is vonzerőt jelenthet a számunkra, hiszen nem más, mint Nemeshegyi Péter bácsi lesz a vendégünk. Ő mesélhet nekünk a jezsuita lelkiségről, nevelési módszereikről, 40 évi japán küldetéséről, a természet és zene szeretetéről, a II. Vatikáni Zsinatról, a pápával való kapcsolatáról, ő hogyan képzei el a jövő egyházát, és nem utolsó sorban arról a már híres mondásáról, hogy: „Jónak lenni jó!”.

Ezekkel a gondolatokkal várjuk minden Nagytétényt szerető testvérünket, hogy június 1.-én 14 órai kezdettel újabb szép és tartalmas Egyházközségi Napunk legyen!

Szeretettel

Szeibert András

Budapest, 2002. március 19.

PIROSKA ÉS FARKAS

egyszerre érkeztek a kapuhoz, de szót sem váltottak, mert Piroska izgatottan futott a konyhába.

- Nagymama, azt hallottam az énekkaron, hogy valakik jegyzetelni fognak a templomban! Kik ezek és mit akarnak a szentmisén?

- Ezek csacsik, és nem is fognak jönni, - mondta csendesén nagymama. Majd magyarázólag hozzátette: - Tudjátok, jó tíz évvel ezelőtt csak egy párt létezett az országunkban és az hatalmi szóval mindenbe, még az egyház dolgaiba is beleszólt. Talán azt hitték, ma is megtehetik, de szerencsére már nem így van.

- A sportkörön meg majdnem verekedés tört ki, hogy melyik párt a legerősebb. - folytatta Farkas - Két tábor lett, mindenki kiabálta, hogy milyen gyalázatos dolgokat mutatott a másikról a TV.

- Sajnos, bizony sok csúnya ügyet lehet hallani. Ami ezekből nem rágalom, abból nyilván feljelentés, per lesz. Én majd a bíróság ítéletének fogok hinni. Megmondom őszintén, nem vagyok elégedett a TV-vel, újságokkal. - vette át a szót nagymama.

- De hiszen alig néz TV-t a nagymama, alig olvas újságot! – kiáltott fel Farkas.

- Igazad van Farkas, mégpedig a rengeteg politika miatt. - válaszolt nagymama.

- Én úgy vagyok, hogy a család, a szomszédok, az utca dolgait nagyjából ismerem, ezekkel, meg az egyházközség gondoljaival, programjaival szívesen foglalkozom. Hogy az önkormányzatban mi történik, annak is még ettől-attól utána lehet kérdezgetni. Azonban országos, meg külföldi politikusról nekem személyes benyomásom alig van, a TV-k, újsá-

gok meg olyanak állítják be őket, amilyenek akarják. Az egyik ilyenek, a másik olyanok. És tölem annyira messze vannak ezek az emberek, hogy segíteni sem tudom őket, hátráltatni sem. Akkor meg minek foglalkoznék a munkájukkal órákon, vagy oldalakon keresztül? Persze, véleményt cserélni mindenről lehet, kell is. Azt hiszem, az ördög dörzsöli örömeiben a kezét, amikor csúnyán gyalázzák egymást a politikusok és követik őket a közemberek. De akkor is, amikor munkahelyen és iskolában, színházban és kocsmában, buszon és családi összejövetelen hosszasan és indulatosan csak politizálunk.

- Jól fogalmazta meg Lénárd Ödön atya: Ameddig a „kezünk elér”, addig tart a felelősségünk, addig terjedjen a figyelmünk. De amit ebben a körben megtehetünk, azt tegyük is meg! És mert fontos dolog a politika, megteszem, ami rám tartozik, elmegyek a választásra.

- Hogyan fog választani nagymama, hiszen a Híradót sem nézi? - most meg Piroska nézett nagy szemekkel nagymamára.

- Ó, nem lehetetlen dolog ez így, jó is, hogy kérdezted! - hangzott a csendes válasz. - Először is léteznek ötperces hírek TV-ben is, rádióban is. Sőt egy-egy érdekesnek ígérkező műsort még én is megnézek néha. És hallok sok mindent az uszodában, a boltban. Ezért valami elképzelésem nekem is van a politikai életről. De úgy gondolom, a szónál többet mond a tett. Az előző kormány idején kiváltságosok jutottak titokban VIP hitelhez, most széles körben lehet alacsony kamattal lakáshitelt kapni. Egyszer olvastam és megtetszett Deák Ferenc mondása: „Nem az a boldog ország, hol legtöbb gazdag ember, hanem az, hol kevesebb szegény ember vagyon.” Az előző kormány privatizációval, Bokros csomaggal, rengeteget elvett az egyszerű embertől. A mostani duplájára emelte a legalacsonyabb bért. Azt is fontosnak gondolom, hogy a jövő nemzedéke tanulhasson. Az előző kormány bevezette az egyetemi tandíjat, a mostani eltörölte és kitalálta a diákhitelt. Ugye csacsóság lenne részemről, ha a kettő közül nem ezt választanám?

- Az én életem nagy részében egy párt létezett csak. Akkor „szavazás” volt, vagy rá szavaztál, vagy nem. Ha nem szavaztál rá, vagy ha nem mentél el szavazni, nagyon rossz néven vették. Most már, hála Istennek, lehet választani. Aki másként látja a dolgokat, mást lát fontosnak, mint én, az mást választ.

- De nem akarom, hogy éhen haljatok és Lucifert sem szeretném megörvendeztetni. Mára abbahagyom a politizálást. Ki találja ki, mi lesz a vacsora most, sportkör után? - kérdezte nagymama. Farkas odaugrott a gőzölgő láboshoz gyakorlott mozdulattal fölemelte a fedőt: - Hurrá, palóc gulyás! - kiáltotta és mindketten szaladtak kezét mosni.

ke.

Nagytényi kis statisztika - 2001. év

Keresztelés	40
ebből felnőtt	4
vendég	10
Elsőáldozó	12
Esküvő	7
Temetés	57

Katekumen csoport indult hétfő esténként. (2001. ősztől, “Bevezetés a kereszténységbe”)

***** Naptár *****

április közepe

április 23. kedd 18⁰⁰

május 12.

május 19-20.

június 01. szombat,

14⁰⁰

Hittanosház avatása

Vesperás Szent Adalbert (Az Esztergom-Budapesti Főegyházmege védőszentje) tiszteletére

Urunk mennybemenetelének ünnepe

Pünkösöd ünnepe

Egyházközségi nap

KRÓNIKA

február 03.

Esti szentmisén Balázs atya köszöntése. A ministránsok karát felnőtt férfiak képezték.

február 03.

Ifjúsági csoport táncos, játékos farsangi mulatsága az új hittanosházban.

február 09.

Hittanos farsang a hittanosházban.

február 15-től

Péntekenként 18 órakeresztút a templomban.

február 16.

Vesperás Szent Julianna tiszteletére (a Szent Julianna oltárnál).

március 15.

Ünnepi szentmise 9 órakeresztút, koszorúzás 10 órakeresztút a Zambelli táblánál, 11 órakeresztút a tényi csata emlékművével.

március 16.

A hittanosok szép számban Vácott a Hétkápolnánál jártak keresztúton. Utána vendégek és vendéglátó öröme jó hangulatú látogatást tettek Keszthelyi Ferenc püspök atyánál.

március 19.

Vesperás Szent József tiszteletére (a Szent József oltárnál).

március 23.

Húsvéti tojásfestés a plébánián.

március 24.

Virágvasárnap. Idén a körmenet nem a templomban, hanem a templom körül volt.

március 25-27.

Nagyböjti lelkipraktör.

március 30.

Az elsőáldozók első gyónása.

A Hírlevelet kiadja: a nagytényi római katolikus egyházközség. Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Szeibert András (1225. Budapest, Batthyány u. 34.

Tel: (1) 424-0252),

Koncz Endre (1225. Budapest, Tenkes utca 4/a.

Tel: (1) 207-5977),

Németh András (2440. Százhalombatta, Erkel Ferenc krt. 46.

Tel: (23) 357-195).

A plébánia leveleszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 15 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.